

(1907 - 1974)

ALİ SARIBIÇAK (ÇELİK)

(Küçük Ali)

“MÜBAREKLER PEHLİVANI Büyük Ruhlu Küçük Ali” Ağabeyimiz, 1907 senesinde Isparta'nın Atabey ilçesinin Kuleönü köyünde doğdu. Nur davasında çok büyük hizmetlere vesile olduğunu, Üstad'ımızın ona yaptığı iltifatlarından anlıyoruz. Külliyyat'ı tam 17 kere yazmış, 40 sene evinden çıkmamış. 1974'te Üstad'ına kavuştu. “Büyük Ruhlu Küçük Ali” Ağabey, Üstad'ımızın “Sarıbiçak Mustafa” veya “Kuleönlü Mustafa” olarak Külliyyat'ta bahsettiği Mustafa Hulusi'nin kardeşidir. Aslında soyadları “Sallabacak” iken, Üstad'ımız tarafından “Sarıbiçak” olarak değiştirilmiştir. Daha sonraları ‘Çelik’ soyadını almışlardır.

HUZUR DOLU EVİ UNUTAMIYORUM

Ankara'da talebeyiz... 1972 senesinin Mayıs ayında Mehmet Kurdoğlu, İsmail Ambarlı, Selahattin Yeşilyurt ağabeylerle birlikte Teknik Öğretmen ve ODTÜ'den 10'a yakın talebe olarak, Isparta ve civarı seyahatine çıktık. Araba, Said Özdemir Ağabeyin Chevrolet marka pikabı. Şoförümüz İsmail Anbarlı... Sav köyünde Mustafa Gül ağabeyi ziyaret ettikten sonra Kuleönü köyüne, “Büyük Ruhlu Küçük Ali Ağabey”in evine gittik. Tek katlı köy evinin zeminine serili kilimin üzerine oturduk. Ev fevkalâde mütevazı ve sade, fakat huzur ve saadet dolu...

AZİZ ÜSTAD NEDEN “KÜÇÜK ALI” DEMİŞTİ?

“Mübarek heyetinin büyük bir kahramanı Büyük Ali'nin sisteminde Küçük Ali'nin Mucizat-ı Kur'aniyesi, Mucizat-ı Ahmediye'nin tam mutabık bir baki pırlanta tarzında mevki aldı. Erhamürrahimin her harfine mukabil yazana on sevap ihsan eylesin! Âmin...” (Kastamonu Lâhikası, 84)

Hep merak ederdim: Aziz Üstad neden “Küçük Ali” demişti? Acaba Büyük Ali'den (Hafız Ali Ergün) yaş olarak mı, yoksa görünüş olarak mı küçüktü? Kuleönü'nde gördüm ki, hakikaten Ali Ağabey beden itibarıyla küçük, zayıf ve kısa boylu idi. Ama cismanî küçüklüğü nasıl gözle görünüyorsa, biraz konuştuğundan sonra “ruhunun büyüklüğü” cisminin küçüklüğünden daha açık ve daha net bir şekilde tecessüm ediyordu. Yumuşak, munis bir ses, devamlı tatlı bir tebessüm, ders verici, düşündürücü lâtifeler, bu insanın “Mübarekler Pehlivanı, Büyük Ruhlu” gibi iltifatlara liyakatini gösteriyordu. Bu vasıflar, evindeki huzur veren ortamlarla bütünleşince bambaşka bir âleme sürüklüyordu insanı...

Barla Lâhikası'nda “Kuleönü'nden Sarıbiçak Mübarek Mustafa'nın kardeşi Küçük Ali'nin fıkrasıdır” diye başlayan bir mektuba Küçük Ali Ağabeyin “Âciz Talebeniz Ali Ulvî” olarak imza attığını görüyoruz. (Barla Lâhikası, 157)

ÜSTAD ESERLERİNİ KALP VE AKLA HİTAP EDEREK YAZMIŞTIR

Büyük Ruhlu Küçük Ali Ağabey, “Kardeşlerim! Üstad eserlerini kalp ve akla hitap ederek yazmıştır” diye başladı ve zihinlerimizi anlatacağı konuya tevcih edici kısa bir konuşma yaptı. Sonradan anladım ki, Ali Ağabey bu konuşmasında, Barla Lâhikası sayfa 143'te ağabeyi Mustafa'nın mektubuna yazdığı haşiyenin aynısını anlatmış.

Sonra örnek olarak, kendi el yazması olduğunu zannettiğim Osmanlıca Sözlük kitabından, Yirminci Söz'ün İkinci Makamı'ndan bir parça okuyuverdi. Bizimle gelen, bedenen küçük yapıda, ODTÜ'de okuyan, “Eskişehirli Mehmet” ismindeki bir kardeş, Ali Ağabeye yakın oturuyordu. Ali Ağabey ara sıra durup, Mehmet'in yüzüne, hafifçe “Değil mi kardeş?” deyip okşar gibi tokatlıyordu. Böylece hem yorgun olan bizlerin dikkatini topluyor, hem de dersi pekiştiriyordu. Hatta bir ara Mehmet Kurdoğlu Ağabey: “Ağabey bu da bizim Küçük Mehmet'imiz!” diye lâtife yaptı. Artık o kardeşimizin adı da “Küçük Mehmet” olarak kalmış oldu. Küçük Ali ağabeyi bir daha görmek nasip olmadı...

Küçük Ali ağabeyin Isparta/Kuleönü köyündeki kabir taşında; Ömrünün sonuna kadar hiç evinden çıkmadan Risale-i Nur eserlerini yazdığı yazıyor.